

Druhá pôstna nedeľa (cyklus C): Premenenie

Komentár na druhú pôstnu nedeľu. „Počúvajte ho“. Aby počúvali Ježiša, apoštoli idú na horu modlitby a sú pripravení počúvať všetko, čo im chce povedať. S pokornou vytrvalosťou v modlitbe pochopíme a budeme plniť Božiu vôľu.

Evanjelium (Lk 9, 28b-36)

Ježiš vzal so sebou Petra, Jána a Jakuba a vystúpil na vrch modliť sa. Ako sa modlil, zmenil sa vzhľad jeho tváre a jeho odev zažiaril belobou. A

hľa, rozprávali sa s ním dvaja muži – boli to Mojžiš a Eliáš. Zjavili sa v sláve a hovorili o jeho odchode, ktorý sa mal uskutočniť v Jeruzaleme.

Petra a tých, čo boli s ním, premohol spánok. A keď sa prebudili, videli jeho slávu a tých dvoch mužov, čo s ním stáli. Keď od neho odchádzali, povedal Peter Ježišovi:

„Učiteľ, dobre je nám tu. Urobme tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.“

Nevedel, čo hovorí. Kým toto hovoril, utvoril sa oblak a zahalil ich. Keď vstúpili do oblaku, zmocnil sa ich strach. A z oblaku zaznel hlas:

„Toto je môj vyvolený Syn, počúvajte ho!“

A kým hlas doznel, ostal Ježiš sám. Oni zmĺkli a v tých dňoch nehovorili nikomu o tom, čo videli.

Komentár

Druhá pôstna nedeľa nám predstavuje jednu z najkrajších a najzjavnejších stránok Svätého písma: Ježišovo premenenie. Na vysokej hore Pán ukázal svoju slávu trom najbližším učeníkom, aby ich pripravil na blížiace sa Umučenie. Naplnilo sa tak ohlásenie, ktoré zaznelo niekoľko dní predtým: „Veru, hovorím vám: Niektorí z tých, čo tu stoja, neokúsia smrť, kým neuvidia Božie kráľovstvo“ (Lk 9, 27). Lukáš zámerne zdôrazňuje, že sa to všetko stalo, „kým sa Ježiš modlil“.

Toto „anticipované veľkonočné zjavenie“, ako ho nazýva pápež František, presahuje bariéry času a priestoru a je nabité teologickým významom. Apoštol Peter vysvetlil prvým kresťanom: „Veď sme nesledovali vymyslené bájky, keď sme vás oboznámili s mocou a príchodom nášho Pána Ježiša Krista,

ale sami sme boli očitými svedkami jeho veleby. On dostal od Boha Otca česť a slávu, keď mu z velebnej slávy zaznel hlas: *Toto je môj Syn, môj milovaný, v ktorom mám zaľúbenie*. A tento hlas sme my počuli; zaznel z neba, keď sme boli s ním na svätom vrchu“ (2 Pt 1,16-18).

V Biblii hora predstavuje blízkosť k Bohu. Práve tam mali Mojžiš a Eliáš dôverné rozhovory s Pánom (porov. Ex 24 a 1 Kr 19). Obe postavy sa teraz zjavujú slávne a rozprávajú sa s Ježišom o svojom odchode (exode) v Jeruzaleme. Predstavujú Zákon a Prorokov, ktorí ohlasujú tajomstvo Mesiášovho umučenia a zmŕtvychvstania, ako to zmŕtvychvstalý Ježiš vysvetlí emauzským učeníkom (porov. Lk 24, 1 a nasl.). Úryvok tiež zjavuje „celú Trojicu: Otca v hlase, Syna v človeku, Ducha v jasnom oblaku“.

Najdôležitejšie učenie je však zhustené vo výzve hlasu týkajúcej sa Ježiša: „Počúvajte ho“. Mojžiš ohlásil, že Boh vzbudí proroka, ktorý bude ako on, ktorého bude počuť (porov. Dt 18, 15). Hlas teda predstavuje nového Mojžiša: Syna, ktorý nám s autoritou zjavuje Otca a ktorého musíme počúvať. Na to potrebujeme nasledovať príklad Majstra: ísť na vrch modlitby, vyhradiť si v našom dennom programe čas na dialóg výlučne s Bohom. V tomto čase osobného a dôverného kontaktu mu môžeme povedať slovami svätého Josemaríu: „Pane náš, stojíme pred tebou, pripravení vypočuť si všetko, čo nám chceš povedať. Hovor, pozorne počúvame tvoj hlas. Nech tvoje slová určené našej duši zapália našu vôľu, aby ťa vždy okamžite a horlivo poslúchla“.

Svätý Josemaría zvykol tento úryvok vzťahovať na láskyplné hľadanie Ježišovej tváre a jeho najsvätejšieho

človečenstva: „Ježišu, aké len musí byť ťa vidieť, môcť s tebou hovoriť! A zostať tam stáť, kontemplujúc tvoju tvár, ponorený do nesmiernosti tvojej nádhery a nikdy, nikdy neprestať na teba hľadiť! Ó Ježišu, smieť ťa uvidieť! Hľadiť na teba a ostať ranený láskou k tebe!“. Stojí za to denne trvať na týchto chvíľach modlitby a robiť Pánovi spoločnosť s rovnakou horlivosťou, akú vyjadruje žalmista: „Tvoju tvár, Pane, budem hľadať, neskrývaj predou mnou svoju tvár“ (Ž 27, 8-9). Naša pokorná vytrvalosť bude odmenená. Mojžiš skončil s tvárou „rozžiarenou, lebo hovoril s Pánom“ (Ex 34, 29). A Ježiš, ktorý je „Svetlo zo Svetla“, ako sa modlíme vo Vyznaní viery, nás tiež premení svojou milosťou, takže náš deň, naša práca a naše jednanie s druhými budú osvietené Božou prítomnosťou v našej duši.

Petrov výrok „Učiteľ, dobre je nám tu. Urobme tri stánky“ vyjadruje

radosť zo stretnutia s Bohom.
Zároveň odkazuje na „večné
príbytky“, ktoré Mesiáš znova založí
(Lk 16, 9) a ktoré si Židia pripomínali
na sviatok stanov. Peter si chce
zachovať chvíľu šťastia, ktorú mu
tento dôverný čas s Bohom prináša.
„Modlitba však neznamená izolovať
sa od sveta a jeho protirečení,“
vysvetľuje Benedikt XVI. „Kresťanská
existencia spočíva v neustálom
výstupe na horu stretnutia s Bohom a
potom v opätovnom zostupe,
prinášajúc lásku a silu, ktoré z nej
pramenia, aby sme s rovnakou
láskou k Bohu slúžili svojim bratom a
sestrám“. Jasným dôkazom toho, že v
čase modlitby počúvame Syna ako
hlas, ktorý si žiada Otec, je to, že jeho
Duch nás naplňa apoštolskou
horlivosťou prinášať Božie svetlo
všetkým.

Pablo Edo

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-
c-2-cuaresma/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/domingo-c-2-cuaresma/) (09.08.2025)